

[Socialministeren]

vælge institution og få pladsen betalt efter samme regler, som gælder for andre tilsvarende institutionsophold.

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig hensigten med forslaget, nemlig at give den enkelte en større valgfrihed og medindflydelse på institutionsområdet, og det lægger jeg stor vægt på. Derfor er medindflydelse et element i det lovforslag, som regeringen har fremsat på ældreområdet.

Når vi skal se på, hvordan vi kan skabe denne større medindflydelse, er vi ikke helt enige i dette forslag. Forslaget kan ikke undgå kraftigt at forringe amternes og kommunernes mulighed for at planlægge, hvordan de kan opfylde deres forpligtelse efter bistandsloven til at stille de nødvendige pladser til rådighed. De dårligere planlægningsmuligheder vil medføre merudgifter for kommunerne, vel at mærke uden at vi samtidig får noget for pengene.

Det foreslås, at institutionerne frit skal kunne oprettes uden overenskomst med det offentlige, men sådan at kommunerne udøver et tilsyn. Dette indebærer efter forslaget, at kommunerne skal sikre, at institutioner lever op til almindelig standard for institutioner af samme type. Og senere anføres, at folk selv må se sig for, når de vælger en institutionsplads.

Det må forstås på den måde, at tilsynet begrænses til et tilsyn vedrørende vanrøgt og økonomisk udnyttelse. Her er det min opfattelse, at hvis vi ønsker en reel mulighed for, at kommunerne kan føre tilsyn med institutioner uden overenskomst, må det som et minimum kræves, at en kommune indgår en form for godkendelsesaftale med institutionerne.

Sådanne ordninger vil i dag kunne gennemføres efter bistandslovens forsøgsbestemmelser, og det ligger mig stærkt på sinde, at vi i praksis får afprøvet nye veje ved at dispensere fra den gældende lovgivning. Det er vigtigt, at vi får erfaring til brug for lovgivningsinitiativer, der tilgodeser de gode intentioner i Kristeligt Folkepartis forslag. Og jeg vil gerne gøre opmærksom på de dispensationsmuligheder, der ligger i loven. Jeg vil også se nærmere på, om vi kan gøre det mere fleksibelt.

Jeg synes også, at vi på ældreområdet må se forslaget i sammenhæng med de muligheder, der er for at anvende ældreboligloven. Efter ældreboligloven kan der opføres boliger for ældre, der tilgodeser samme formål som plejehjem. Disse boliger kan opføres og drives af

f.eks. selvejende institutioner, pensionskasser og almennyttige boligselskaber. Ældreboligloven giver også mulighed for, at der til boligerne kan opføres såkaldte fælles boligarealer i form af opholdsrum, køkken eller andre lokaler til fælles boligformål.

I forslagets anden del foreslås en ret for borgeren til at vælge en kontantydelse i stedet for en institutionsplads. Ønskerne om, at pengene skal have lov til at følge borgeren, samtidig med at man opretholder kommunernes pligt til at sørge for, at de nødvendige tilbud er til stede, er formentlig svære at forene. Men jeg går stærkt ind for, at vi har en bred vifte af tilbud inden for institutionsområdet. Det bør i lige så høj grad være i form af tilbud med mulighed for at fravælge en institutionsløsning.

I hele denne debat må vi huske, at mange borgere slet ikke ønsker en institutionsløsning og kun ser denne som den sidste udvej. Vores tilbud på det sociale område må vurderes i en sammenhæng.

På døgnområdet synes jeg, vi i dag har mange gode tilbud for børn og unge, både i og uden for institutionsområdet. Inden for daginstitutionen har vi nu i nogen tid givet mulighed for puljeløsninger, og inden udgangen af folketingsåret 1992-93 skal jeg fremsætte forslag til lov om revision af bestemmelserne om puljeordningerne. Når vi i den forbindelse får samlet erfaringerne, vil jeg gerne være med til at se på, om det er en god idé at udbrede ordningen til andre dele af det sociale institutionsområde, og som nævnt vil jeg allerede nu se på mulighederne for dispensation på ældreområdet.

Men der er også andre måder at give brugerne indflydelse på, og jeg vil da gerne i den forbindelse fremhæve de kommunale daginstitutioner. Her er der en kraftig udvikling i gang med at etablere brugerbestyrelser, og det må vi også bakke op om.

I foråret, da vi som bekendt indgik en aftale om forbedring af børnefamiliernes vilkår, og hvor vi fik den såkaldte børnepakke, besluttede vi, at der skulle etableres forældrebestyrelser i de kommunale daginstitutioner efter bistandsloven. Forældrebestyrelserne skal have indflydelse på rammerne for deres børns hverdag. Det vil sige, at de får netop indflydelse på: Hvad skal den institution stå for, og hvilke aktiviteter og tilbud ønsker vi som forældre vo-